

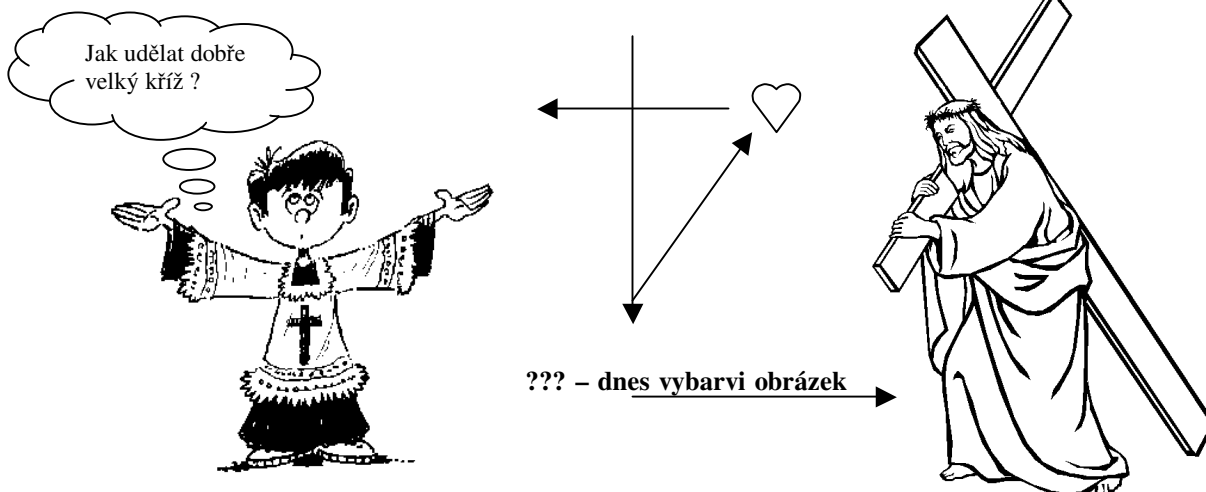
Stránka nejen pro děti ...

Velké znamení kříže

Určitě víte, co musíme udělat, pokud chceme někomu zavolat. Vezmeme telefonní přístroj, třeba mobil, a vytočíme správné číslo. A tak se s druhým spojíme.

Když chci povídat s Pánem Bohem, tak udělám **velký kříž**, to je totiž znamení, místo čísla, které nás spojí. **Kříž** nám připomíná, že Ježíš pro nás umřel na kříži. My tím říkáme, že pro Ježíše také něco dokážeme obětovat. Chci všechno dělat ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.

Pro velké

Velké znamení kříže je i zásvětnou modlitbou, kterou např. začínáme den – modlitbu – cestu autem – školní den – bohoslužbu..., „ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého“ (čelo – prsa – levé – pravé rameno). Znamení kříže má zahrnout (obejmout) celého člověka.

... a nejen pro mládež

Plzní křížem krážem se „společem“

Ve čtvrtek odpoledne vyjždíme z domažlického nádraží na společné setkání Mrákovsko – Kdyňsko – Domažlických „společáků“. Rychlík jel rychle, takže jsme se jednoduše dostali na místo určení. Naše první kroky vedly přímo k bazénu na Slovany. Přeci jen tobogán, divoká řeka, vířivky nebo i bazén jsou pro suchozemce velkým lákadlem, pokud má alespoň trochu zájem o vodu a koupání. Hodina a půl utekla, že jsme se ani nenadáli a už se přesouváme k Salesiánům, kde zůstáváme přes noc. Nejdříve jsme doplnili potřebnou energii, pak následoval nelibostný mini fotbal, který na konec skončil dobře. Někteří pak využili místní horolezecké stěny a pokoušeli se o zdolání vrcholu, jiní dali přednost kulečnicku a nebo raději stolnímu fotbalu. Celý den jsem završili v místní kapli a unavení usnuli.

Ráno to šlo ráz na ráz, vstát, posnídat, uklidit a tři dva jedna jdeme. Sraz v 10:00 u katedrály společně s rodinami z Domažlic se necháme provést, samozřejmě s náležitým komentářem. Jsme o něco chytřejší a s mládeží se vydáváme do synagogy. Nějak tam chyběl nějaký průvodce, škoda.

Pak rozchod, oběd a vracíme se domů krásně přeplněným vlakem. Zážitek vrchovatě.

jt

Sedmé setkání ministrantů v Boru u Tachova

U oltáře můžeme vidět víc a více ministrantů, z toho máme radost. Ale pánové od oltáře musejí přeci jen něco znát a vědět, co dělat, jak se chovat ..., proto se na to připravují.

Jednou za rok mají možnost se setkat na setkání přímo jim určené – pro ministranty. Na posledním setkání nechyběl ani otec biskup ani domažličtí a ostatní ministranti z plzeňské diecéze.

Mše svatá, zkušenosti o a z ministrantování, kvízy, ale i duchovní doprovázení byly náplní setkání. A před odjezdem rozhovor pro Český rozhlas Plzeň (foto), bratři Šimon a Matěj s otcem biskupem. Tak třeba se dozvíte více o setkání ministrantů na Českém rozhlase.